

AANTEKENEN

Stek Advocaten B.V.

Den Haag, 24 februari 2022

Aantal bijlagen : 1
Ons kenmerk : ACM/UITNZP/001356
Contactpersoon :
Onderwerp : Informele beoordeling ACM - regionale netbeheerders

Geachte ,

De Autoriteit Consument en Markt (ACM) heeft uw verzoek, namens de regionale netbeheerders (netbeheerders), om een informele beoordeling onder de concept Leidraad Duurzaamheidsafspraken gehonoreerd.¹ In de bijlage treft u de beoordeling van de ACM van de door de regionale netbeheerders voorgenomen afspraak. De ACM is daarbij uitgegaan van de door u en uw cliënten verstrekte informatie. Op basis van deze beoordeling heeft de ACM besloten om deze afspraak niet verder te onderzoeken.

In maart 2021 hebben de regionale netbeheerders de ACM laten weten voornemens te zijn om een afspraak te maken over het hanteren van een uniforme CO₂-verrekenprijs bij inkoop- en investeringsbeslissingen. Het doel van deze afspraak is om op een gelijke wijze de CO₂-uitstoot mee te wegen bij inkoop- en investeringsbeslissingen en om CO₂-uitstoot van de inkoop te reduceren.

De ACM heeft de voorgenomen afspraak getoetst aan de uitgangspunten van de concept Leidraad Duurzaamheidsafspraken. Op basis van de voorgelegde feiten komt de ACM tot de conclusie dat niet uit te sluiten valt dat de afspraak de mededinging merkbaar kan beperken - ook al concurreren de regionale netbeheerders niet direct met elkaar aangezien zij ieder een eigen exclusief gebied bestrijken. Echter, zelfs als zou worden aangenomen dat de regionale netbeheerders direct concurreren met elkaar, acht de ACM het waarschijnlijk dat deze afspraak zou vallen onder de uitzondering van artikel 6 lid 3 Mededingingswet. In de bijlage bij deze brief licht de ACM de beoordeling van de voorgenomen afspraak nader toe.

De ACM zou de afspraak op een later moment alsnog aan een nader onderzoek kunnen onderwerpen, bijvoorbeeld indien er een klacht wordt ingediend tegen de afspraak. Aangezien u de ACM in deze zaak voorafgaand aan de aanspraak heeft geraadpleegd zal de ACM, zelfs als nieuwe feiten en omstandigheden een ander licht op de afspraak doen schijnen, geen boete opleggen, maar samen met de partijen bij de afspraak zoeken naar een oplossing.

¹ <https://www.acm.nl/nl/publicaties/2e-concept-leidraad-duurzaamheidsafspraken-mogelijkheden-binnen-het-mededingingsrecht>.

De beoordeling van deze duurzaamheidsafspraken laat zien dat afspraken tussen ondernemingen op een effectieve manier kunnen bijdragen aan het bereiken van duurzaamheidsdoelen, waaronder nationale- en internationale klimaatdoelstellingen. De ACM merkt op dat het hanteren van een uniforme interne CO₂-verrekenprijs voor inkoop- en investeringsbeslissingen ook goed toepasbaar zou kunnen zijn voor het verminderen van de CO₂-uitstoot in andere sectoren van de Nederlandse economie, en als zodanig een nuttig precedent vormt.

Heeft u vragen?

Neem dan contact op met [...], die uw zaak in behandeling hebben, bereikbaar via [...].

Hoogachtend,

Autoriteit Consument en Markt,
namens deze,

M. Denkers BA, MSc, MBA
Directeur Directie Mededinging

Bijlage 1. Beoordeling voorgenomen afspraak tussen regionale netbeheerders

Schets van de voorgenomen afspraak

1. De voorgenomen afspraak tussen de regionale netbeheerders ziet op het hanteren van een uniforme interne CO₂-verrekenprijs bij inkoop- en investeringsbeslissingen. De regionale netbeheerders zijn in Nederland verantwoordelijk voor circa 2-3% van de CO₂-uitstoot. Deze uitstoot is voornamelijk afkomstig van elektriciteitsnetverliezen, gaslekken en netwerkcomponenten. Vanuit hun maatschappelijke verantwoordelijkheid en duurzaamheidsambities heeft een aantal regionale netbeheerders het initiatief genomen en in 2020 nader onderzoek gedaan hoe zij hun CO₂-uitstoot verder zouden kunnen reduceren. Afgesproken is om een gezamenlijke CO₂-verrekenprijs te gaan toepassen bij inkoop- en investeringsbeslissingen, startend met een prijs van 50 Euro per ton CO₂, met vervolgens een jaarlijkse bijstelling na evaluatie. De voorgenomen afspraak wordt ondersteund door Netbeheer Nederland, de brancheorganisatie van alle Nederlandse elektriciteits- en gasnetbeheerders.
2. Regionale netbeheerders spelen een rol in het verwezenlijken van de klimaatdoelen. Zij kunnen hieraan bijdragen door intern CO₂ te beprijsen.² Al voor de voorgenomen afspraak hanteerden een aantal netbeheerders interne individuele verrekenprijzen variërend van €20-€40 per ton CO₂. Deze gehanteerde verrekenprijzen zijn volgens de regionale netbeheerders echter niet hoog genoeg om voor andere technische oplossingen te kiezen en klimaatdoelstellingen te behalen.
3. Om de hoogte van de gezamenlijke CO₂-verrekenprijs te bepalen, sluiten de netbeheerders aan bij de meest recent beschikbare efficiënte CO₂-prijzen gebaseerd op de preventiekosten methode van het Centraal Plan Bureau (CPB) en het Plan Bureau voor de Leefomgeving (PBL)³. Een efficiënte prijs is de maatschappelijke waardering van de benodigde CO₂-uitstootreductie tot het niveau dat is vastgesteld als doelstelling van het Nederlandse klimaatbeleid tegen zo laag mogelijke (maatschappelijke) kosten. Hiermee sluiten de netbeheerders aan bij de benadering van de ACM in haar concept Leidraad Duurzaamheidsafspraken (hierna: de concept Leidraad).⁴ In opdracht van de netbeheerders is door onderzoeksbureau CE Delft een tool ontwikkeld om de CO₂-uitstoot van diverse inkoop- en investeringsopties voor de belangrijkste regionale netwerk inputs te bepalen.

Gebruik van schaduwrijzen

4. Bij iedere klimaatdoelstelling hoort een eigen efficiënte prijs (de zogenaamde schaduwprijs). De hoogte van deze schaduwprijs is afhankelijk van het maximaal aantal graden Celsius opwarming van de aarde die wordt nagestreefd. Wanneer bijvoorbeeld het doel is om maximaal 4 graden opwarming van de aarde na te streven, hoeft de overheid minder dure alternatieven in te zetten dan bij een scenario voor maximaal 3 graden stijging. Als algemene stelregel geldt dat de efficiënte prijs hoger is des te minder graden temperatuurstijging de overheid na zou streven. Het PBL hanteert per doelstelling een aparte efficiënte prijs.

² De ACM gaat er in deze beoordeling vanuit dat de leveranciers van de regionale netbeheerders niet zijn onderworpen aan het Europese emissiehandelssysteem (EU ETS).

³ <https://www.cpb.nl/sites/default/files/omnidownload/CPB-PBL-Achtergronddocument-23nov2016-WLO-klimaatscenario's-en-de-waardering-van-co2-uitstoot-in-mkbas.pdf>

⁴ Concept Leidraad Duurzaamheidsafspraken ACM, paragraaf 58.

5. De regionale netbeheerders sluiten voor de gezamenlijke verrekenprijs aan bij de doelstelling om de opwarming van de aarde te beperken tot 2 graden (het 2 graden scenario). De analyse van het PBL en CPB voor het 2 graden scenario biedt een bandbreedte⁵, waarbij de regionale netbeheerders voor elk jaar ongeveer het middelpunt van de bandbreedte nemen. Door de gemiddelde efficiënte prijs voor 2050 terug te rekenen naar het heden, komen de regionale netbeheerders uit op een verrekenprijs van €200 voor het jaar 2020. Vanaf juli 2021 rekenen de regionale netbeheerders met een interne CO₂-prijs die gradueel kan oplopen als percentage van de PBL grondslag voor efficiënte prijzen. De regionale netbeheerders zijn gestart met een percentage van 25% van de PBL grondslag, te weten €50 per ton CO₂.
6. De ACM sluit bij de beoordeling van de voorgenomen afspraak aan bij de schaduw prijzen die zijn vastgesteld voor het 2 graden scenario en volgt de aanpak van de regionale netbeheerders door het midden van de bandbreedte als uitgangspunt voor de schaduw prijs te nemen. De ACM hanteert voor de beoordeling van de voorgenomen afspraak als efficiënte prijs eveneens de gemiddelde schaduw prijs per jaar. Daarbij merkt de ACM op dat het CPB en het PBL de efficiënte prijzen in de loop van de tijd kunnen veranderen als ze haar schattingen bijstellen of actualiseren. Het is aan de regionale netbeheerders om zelf te blijven evalueren of de door hen gehanteerde gezamenlijke verrekenprijs aansluit bij de meest actuele schaduw prijzen.

Beoordeling ACM

7. In elke regio van Nederland is maar één netbeheerder actief, de regionale netbeheerders staan dus niet in directe concurrentie met elkaar in de 'normale' betekenis van dit begrip. Wel concurreren zij op kosten op een indirecte wijze. De reden daarvan is dat zij zijn onderworpen aan sectorspecifieke regulering gebaseerd op maatstafconcurrentie, die een prikkel geeft om kosten te minimaliseren. Gereguleerde netwerktarieven worden bepaald op basis van kostengegevens van alle regionale netbeheerders, hetgeen een voordeel oplevert voor een regionale netbeheerder die erin slaagt zijn kosten meer te beperken dan de andere regionale netbeheerders. Ten gevolge hiervan hebben regionale netwerkbeheerders een prikkel om hun kosten te minimaliseren. Deze prikkel is aangebracht als mechanisme om te compenseren voor het gebrek aan 'normale concurrentie'. Het doel van deze regulering is om de voordelen van concurrentie te bewerkstelligen, zoals het vermijden van monopolieprijzen.
8. Aangezien de regionale netbeheerders geen concurrenten zijn in de 'normale' zin is het onzeker of artikel 6 lid 1 van de Mededingingswet (Mw) van toepassing is. Omdat maatstafconcurrentie zoals hierboven is gesteld bedoeld is om concurrentie op kosten te vervangen en invloed heeft op prijzen en kwaliteit in de relevante markt, kan niet worden uitgesloten dat de regionale netbeheerders toch concurrenten zijn in de zin van het mededingingsrecht. In dat geval valt de voorgenomen afspraak in beginsel onder artikel 6 lid 1 Mw. De regionale netbeheerders hebben overeenstemming bereikt om uitvoering te geven aan de voorgenomen afspraak over een gezamenlijke interne CO₂-verrekenprijs die een deel van de inkoopbeslissingen onder de netbeheerders uniformeert en daarmee kosten die de regionale netbeheerders maken en uitkomst van de eerder geschetste maatstafregulering kan beïnvloeden.

---

⁵ ACM: PBL prijzen zijn: 60-300 euro per ton CO₂ in 2015, 100-500 euro in 2030 en lopen op tot 200 tot 1000 euro per ton CO₂ in 2050 voor het 2 graden scenario. Bron: <https://www.cpb.nl/sites/default/files/omnidownload/CPB-PBL-Achtergronddocument-23nov2016-WLO-klimaatscenarios-en-de-waardering-van-co2-uitstoot-in-mkbas.pdf>

9. Op basis van de voorgelegde feiten, en aangenomen dat de regionale netbeheerders concurrenten zijn, komt de ACM evenwel tot de conclusie dat de voorgenomen afspraak niet de strekking heeft de mededinging te beperken en het op dit moment, met de voorgestelde verrekenprijs van €50 per ton CO₂, niet waarschijnlijk is dat de mededinging merkbaar zal kunnen worden verstoord. Naar verwachting van de netbeheerders zullen de investeringsbeslissingen met deze verrekenprijs van €50 per ton CO₂ nauwelijks afwijken van een scenario zonder de afgesproken verrekenprijs. De ACM sluit echter niet uit dat op de langere termijn, bij hogere gezamenlijke CO₂ verrekenprijzen van bijvoorbeeld €200 per ton CO₂ of meer, de mededinging wel merkbaar kan worden beperkt.
10. Voor geval de regionale netbeheerders inderdaad concurrenten zijn binnen het mededingingskader, en de voorgenomen afspraak de mededinging merkbaar zou, beperken voert de ACM een beoordeling uit op grond van artikel 6 lid 3 Mw en past de concept Leidraad toe op de voorgenomen afspraak.

Voordelen van de milieuschadeafpraak

11. De voorgenomen afspraak is een milieuschadeafpraak in de zin van de concept Leidraad.
12. Gegeven de specifieke aard van CO₂-uitstoot en de negatieve invloed daarvan zullen zowel consumenten binnen de relevante markt de voordelen van een afname daarvan genieten, als ook personen buiten de relevante markt van de voordelen van de afspraak genieten. Op grond van de analyse die hieronder in meer detail wordt uiteengezet concludeert de ACM dat de consumenten binnen de relevante markt een billijk aandeel genieten van de voordelen, in de zin van merkbare objectieve voordelen overeenkomstig de Europese rechtspraak ter zake.
13. Zoals beschreven in de concept Leidraad wordt voor het waarderen van de maatschappelijke voordelen van milieuschadeafspraken de schaduwprijs gebruikt. Aangezien in dit geval de groep consumenten in aanzienlijke mate overlapt met de groep die voordelen geniet van de afspraak, betreft de beoordeling de vraag of deze voordelen in geld uitgedrukt in voldoende mate compenseren voor de kosten van de afspraak. Met behulp van schaduwrijzen kan worden achterhaald welke monetaire waarde moet worden toegekend aan de voordelen die de voorgenomen afspraak zal leveren door een CO₂-reductie te bewerkstelligen. De kernvraag bij een dergelijke kwantitatieve analyse is of de kosten/baten analyse positief uitpakt waarmee aantoonbaar is dat de milieuschadeafpraak een efficiënte bijdrage levert aan het bereiken van een concreet beleidsdoel. Kanttekening daarbij is dat de netbeheerders op dit moment zelf nog niet goed kunnen inschatten wat de totale kosten en baten zullen zijn van de afspraak; dit hangt immers af van de toekomstige opties om bij inkoop- en investeringsbeslissingen te kiezen voor onderdelen met minder CO₂-uitstoot.
14. De kosten van de afspraak – en de schade in termen van prijsstijgingen – zijn de extra kosten die de netbeheerders gaan maken. Dit is het verschil in de kosten tussen de gekozen, minder vervuilende maar duurere, investering en de kosten van de goedkoopste investering, die zonder het verrekenen van CO₂-kosten zou zijn gekozen. Dit zijn de totale kosten van de afspraak.
15. De baten van de afspraak komen overeen met de waarde van de CO₂-uitstoot die wordt vermeden. Dit is het verschil in CO₂-uitstoot dat komt doordat de met behulp van de gezamenlijke interne CO₂-verrekenprijs een andere, minder vervuilende, investering gekozen wordt in vergelijking met de goedkoopste optie (die de CO₂-kosten negeert). Deze CO₂-besparing wordt

vermenigvuldigd met de efficiënte prijs/ schaduwprijs. Dit zijn de totale baten. Hoe een dergelijke kosten/baten-afweging kan worden gemaakt, illustreert de ACM hieronder met een hypothetisch voorbeeld.

Hypothetisch voorbeeld

16. Stel, de regionale netbeheerders kiezen voor een gezamenlijke interne verrekenprijs van €100 en de efficiënte prijs is €100 per ton CO₂. Een regionale netbeheerder kan kiezen voor i) optie A, met totale kosten van €2 mln en een CO₂-uitstoot van 5.000 ton CO₂ en ii) optie B met totale kosten van €2,2 mln en een CO₂-uitstoot van 2.000 ton CO₂.
  - Zonder verrekenprijs van de CO₂ kiest de netbeheerder optie A, met kosten € 2 mln en een uitstoot van 5.000 ton CO₂.
    - De kosten voor investering A zijn namelijk lager dan de kosten voor investering B: Investering A kost €2 mln ten opzichte van €2,2 mln die investering B kost.
  - Met een interne verrekenprijs van €100 kiest de netbeheerder optie B, met kosten €2,2mln en een uitstoot van 2.000 ton CO₂.
    - De kosten voor investering A zijn namelijk hoger dan de totale kosten voor investering B: Investering A kost €2,5 mln ten opzichte van €2,4 mln die investering B kost.

Kosten van de afspraak zijn het verschil tussen de kosten die de netbeheerder daadwerkelijk maakt in het scenario met en zonder verrekenprijs. Dit is €0,2 mln.

Baten van de afspraak zijn de efficiënte prijs maal de bespaarde CO₂ -uitstoot: €100* 3.000= €0.3 mln. De kosten van de afspraak zijn daarmee lager dan de baten, dus het criteria dat de baten hoger moeten zijn dan de kosten wordt gehaald.

17. Zoals uit het voorbeeld volgt, zijn de kosten van de afspraak niet direct gekoppeld aan de gezamenlijke interne verrekenprijs. De extra kosten waren €0,2mln geweest bij elke verrekenprijs hoger dan €67. Bij een verrekenprijs onder de €67 was investering A alsnog goedkoper voor de regionale netbeheerder, werd de vervuilerdere investering gekozen en had de afspraak geen effect op de investeringsbeslissing. In het voorbeeld zijn de totale kosten en baten gemakkelijk te berekenen. In de praktijk is dit lastiger en kan dit alleen door iedere regionale netbeheerder per individuele inkoopbeslissing worden gedaan.
18. Een andere manier om de kosten/baten-afweging te maken is om te bekijken wat de kosten per bespaarde ton CO₂ zijn en deze te vergelijken met de efficiënte prijs. In het voorbeeld zijn de totale kosten per bespaarde unit CO₂ (€200.000 / 3.000) €67. De efficiënte prijs is €100. Aangezien de kosten per bespaarde ton CO₂ lager zijn dan de hoogste efficiënte prijs is de afspraak een efficiënte bijdrage aan de vermindering van CO₂-uitstoot.
19. In het voorbeeld zijn de kosten per ton CO₂ lager dan de maximale efficiënte prijs. De kosten per bespaarde ton CO₂ zijn altijd gelijk aan of lager dan de gebruikte interne verrekenprijs en *kunnen nooit* hoger zijn dan de verrekenprijs. Dat is ook het geval in dit voorbeeld, waar een verrekenprijs van €100 leidt tot kosten van €67. Toegepast op de aan de ACM voorgelegde casus geldt dat wanneer de netbeheerders hun verrekenprijs gelijk stellen aan de schaduwprijs of lager, de kosten per bespaarde ton CO₂ altijd lager of gelijk zullen zijn aan de schaduwprijs/ efficiënte prijs.
20. De ACM ziet dus dat de afspraak altijd in voldoende mate compenseert voor de kosten van de afspraak als de berekende CO₂-verrekenprijs maximaal gelijk is aan de CO₂-schaduwprijs. Voor de voorgenomen afspraak geldt dat de daadwerkelijk gerealiseerde kosten en baten lastig in te

schatten zijn. Wel zijn de interne verrekenprijs en schaduwprijs bekend. De gemeenschappelijke interne verrekenprijs in de voorgenomen afspraak zal uiteindelijk maximaal 100% van de gemiddelde efficiënte prijs zijn die bepaald is door PBL en CPB. De schaduwprijs waar de ACM voor de beoordeling van de onderhavige casus vanuit gaat is dezelfde gemiddelde efficiënte prijs in dat jaar. Aangezien de maximale feitelijke kosten per bespaarde ton niet hoger zullen zijn dan de gemiddelde efficiënte prijs, wegen de voordelen altijd op tegen of zijn ze gelijk aan de nadelen van de afspraak. Het is derhalve waarschijnlijk dat de afspraak voldoet aan het eerste en het tweede criterium van artikel 6 lid 3 Mw.

Noodzakelijkheid

21. De noodzakelijkheidseis houdt in dat aannemelijk is dat de duurzaamheidsafspraken (op alle onderdelen) noodzakelijk is voor het realiseren van het duurzaamheidsdoel en de daaruit voortvloeiende duurzaamheidsvoordelen. Het gaat er daarbij om dat (i) de afspraak op zichzelf onmisbaar is om de voordelen te realiseren én (ii) dat de individuele mededingingsbeperkingen die voortvloeien uit de overeenkomst stuk voor stuk niet verder gaan dan daarvoor nodig is.
22. De door de regionale netbeheerders voorgestelde verrekenprijs van €50 per ton CO₂ in het jaar 2021 ligt boven de eerder gehanteerde verrekenprijzen van sommige regionale netbeheerders (€20-€40 per ton CO₂). Deze verrekenprijzen zijn volgens de regionale netbeheerders niet hoog genoeg om de gestelde doelen te behalen. De regionale netbeheerders voeren aan dat zij individueel de verrekenprijzen niet unilateraal kunnen of willen verhogen omdat ze niet slecht uit de competitieve maatstaf willen komen. In afwezigheid van een uniforme interne CO₂ verrekenprijs, zal elke netbeheerder in beginsel de prikkel hebben om zo goedkoop mogelijk in te kopen en daarbij geen rekening te houden met CO₂-uitstoot. De voorgenomen afspraak zorgt ervoor dat een regionale netbeheerder door rekening te houden met CO₂-uitstoot geen slechter resultaat, d.w.z. hogere kosten, dan andere regionale netbeheerders realiseert. Gezamenlijk hebben de regionale netbeheerders ook, samen met CE Delft, kunnen investeren in een tool die hen helpt de verwachte CO₂-uitstoot en besparingen voor de belangrijkste inkoop- en investeringsbeslissingen in te schatten. De voorgenomen afspraak lijkt daarom nodig om de regionale netbeheerders duurzamere maar duurdere investeringen te laten maken. De voorgenomen afspraak leidt niet alleen tot een hogere CO₂-verrekenprijs maar committeert de regionale netbeheerders ook aan een groeipad om hun bedrijfsvoering te verduurzamen.
23. De voorgenomen afspraak sluit bovendien aan bij de door het PBL en CPB bepaalde schaduwprijzen die de meest efficiënte maatregelen van de overheid weerspiegelen. Zolang de regionale netbeheerders de verrekenprijs niet te hoog vaststellen, dus niet hoger dan het gemiddelde van de bandbreedte van de door de PBL en CPB vastgestelde schaduwprijs, kan worden aangenomen dat de voorgenomen afspraak kostenefficiënt is.

Restconcurrentie

24. Ten aanzien van het criterium van artikel 6 lid 3 Mw dat er voldoende restconcurrentie moet bestaan, overweegt de ACM in de concept Leidraad dat zolang de betrokken marktpartijen op andere belangrijke parameters met elkaar kunnen blijven concurreren via de maatstaf, er voldoende ruimte overblijft voor onderlinge concurrentie, zelfs bij markt-dekkende afspraken.
25. De voorgenomen afspraak is een marktdekkende afspraak aangezien het een afspraak is tussen alle regionale netbeheerders en alle regionale netbeheerders in Nederland zijn aangesloten bij Netbeheer Nederland. Desalniettemin meent de ACM dat de voorgenomen afspraak de regionale netbeheerders nog voldoende ruimte laat om met elkaar te concurreren. Regionale

netbeheerders zullen ook met de voorgenomen afspraak de prikkel hebben om te zoeken naar de meest efficiënte activa en investeringen, na waardering van de verwachte CO₂-uitstoot. Leveranciers zullen bij het ontwikkelen van hun productaanbod geprikkeld worden om producten te ontwikkelen die laag scoren op CO₂-uitstoot en tegelijkertijd gunstig scoren op aanschafkosten voor de netbeheerder. De inkoopbeslissing wordt immers gemaakt op basis van de som van de aanschafkosten en de CO₂-waardering. Daarbij zij opgemerkt dat de netbeheerders niet rechtstreeks met elkaar concurreren, maar alleen met elkaar op kosten concurreren, door middel van het reguleringsinstrument maatstafconcurrentie.

Effect op de tussenstaatse handel/Artikel 101 VwEU

26. Zoals hierboven is uiteengezet zijn alle regionale netbeheerders in Nederland die lid zijn van Netbeheer Nederland bij de voorgenomen afspraak betrokken. Een dergelijke overeenkomst zou in beginsel de handel tussen de lidstaten kunnen beïnvloeden. Maar aangezien het alleen gereguleerde maatstafconcurrentie betreft, en er belangrijke toetredingsdrempels zijn, is het onwaarschijnlijk dat de afspraak inderdaad de handel tussen de lidstaten beïnvloedt.

Conclusie

27. Hoewel de regionale netbeheerders niet direct concurreren om de gunst van de klanten kan de voorgenomen afspraak indirect tot gevolg hebben dat de mededinging wordt beperkt via het reguleringsinstrument van de maatstafconcurrentie. Om die reden heeft de ACM de voorgenomen afspraak getoetst op grond van haar concept Leidraad. Op basis van de door u en uw cliënten voorgelegde informatie komt de ACM na een initiële analyse van tot de conclusie dat de voorgenomen overeenkomst voldoet aan de voorwaarden die in de concept Leidraad zijn geformuleerd. De ACM concludeert dat er geen reden is om verdergaand onderzoek te doen naar de voorgenomen afspraak. Dit is wel onder de voorwaarde dat de regionale netbeheerders blijven evalueren of de door hun gekozen verrekenprijs jaarlijks niet hoger komt te liggen dan het gemiddelde van de bandbreedte van de meest recente schaduw prijzen voor dat jaar die het PBL en het CPB hanteren in hun publicaties.
28. Op grond van de ACM verstrekte informatie heeft de ACM besloten om de voorgenomen afspraak niet verder te onderzoeken. Mochten er over de afspraak klachten bij de ACM binnen komen, dan kan de ACM alsnog een nader onderzoek doen. In lijn met de benadering van duurzaamheidsafspraken onder de concept Leidraad zal een dergelijk onderzoek dan in ieder geval niet gericht zijn op het opleggen van sancties, hooguit op een aanpassing van het initiatief wanneer dat noodzakelijk zou zijn om dit in overeenstemming te brengen met de Mededingingswet.